

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLĐ)
281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rõ

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Phêrô Nguyễn Cường
Pt. Vincentê Đoàn Hồng Phúc
Pt. Giuse Maria Phạm Harry Hưng
Pt. Gioan Baotixita Hoàng Anh Dũng
8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LÒ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. Giuse Phan Đình Lộc

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật XXII Thường niên, Năm C, Ngày 01-09-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca 14, 1. 7-14

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Khiêm tốn

1) Nhân một bữa tiệc

Chúa Giêsu được một thủ lãnh nhóm Pharisêu mời dùng bữa. Thời Chúa Giêsu, người Do Thái chia thành nhiều nhóm. Có nhóm của Hêrôđê. Có nhóm cách mạng chống đế quốc La Mã. Có nhóm Essenien khắc kỷ. Có nhóm Saduce tư tế. Nhóm Pharisêu gồm các tiên sĩ và luật sĩ chuyên giải thích lề luật. Nhóm này tự cho là mình thông hiểu lề luật, sống đạo đức, là mẫu mực và là thầy dạy của dân, nên họ tách biệt khỏi quần chúng. Như thế thủ lãnh của nhóm Pharisêu phải là người có thế lực rất lớn.

Được mời dự bữa tiệc hôm nay, Chúa Giêsu quan sát thấy ai cũng muốn ngồi cỗ nhất. Một phần vì theo thói thường, ai cũng muốn tỏ mình nổi nang, được mọi người kính trọng. Phần khác vì chủ nhà là thủ lãnh nhóm Pharisêu, là một người rất có thế lực, nên ai cũng muốn ngồi gần ông hoặc để gây uy tín, hoặc có dịp nhờ vả ông giúp cho một việc gì.

Vì ai cũng muốn ngồi gần ông chủ ở chỗ nhất nên cỗ nhất thiếu chỗ. Có những bậc vị vọng đành phải xuống cỗ dưới. Có lẽ Chúa Giêsu, vốn không muốn tranh giành, lại coi thường những chức danh phù phiếm, nên đã tự động ngồi vào cỗ chót.

Trong tình huống ấy, chủ nhà buộc lòng phải mời những khách không mấy quan trọng xuống khỏi cỗ nhất. Chủ nhà mời Chúa Giêsu lên cỗ nhất, một phần vì uy tín của Người, nhưng cũng để nghe Người nói mà dò xét, bắt bẻ.

2) Chúa Giêsu đã dạy một chân lý trong đời sống xã hội.

Nhân hoàn cảnh đó, Chúa Giêsu đã lên tiếng dạy ta bài học khiêm tốn.

Kiều ngạo là thói thường ở đời. Ai cũng muốn mình hơn người khác. Nổi nang hơn, giỏi giang hơn, giàu có hơn, thế lực hơn. Vì muốn nổi hơn người, nhiều người không ngần ngại tìm cách chà đạp người khác.

Kiều ngạo chống lại kiêu ngạo. Nên không ai ưa người kiêu ngạo. Và nhất là những người kiêu ngạo càng không ưa nhau. Trái lại, người khiêm tốn được mọi người yêu mến. Sách Trang Tử thuật chuyện: Dương Chu sang nước Tống vào trọ một nhà kia. Chủ nhà có hai nàng hầu, một đẹp, một xấu. Để ý quan sát, Dương Chu thấy trong nhà ai cũng quý trọng nàng hầu xấu mà khinh rẻ nàng hầu đẹp. Lấy làm lạ, Dương Chu hỏi Chủ bé nói: Người thiếp đẹp nên mất đẹp. Chẳng của nàng nữa. Còn biết mình xấu mà quên nhìn thấy cái xấu của liền gọi học trò đến dạy: Giỏi mà bỏ được cái giỏi, thì đi đâu mà yêu quý tôn trọng.

Giêsu đã khuyên ta nên đi ăn tiệc cứ chọn chỗ Nếu được chủ nhà mời lên thì thật vinh dự. Tự cho phép mình ngồi chỗ trên hết, lỡ bị chủ nhà mời xuống thì thật xấu hổ.

Vì thế Chúa biết khiêm nhường. cuối cùng mà ngồi.

3) Nhưng nhắm đến thực tại Nước Trời.

Lời Chúa Giêsu dạy, không chỉ nhắm sửa đổi một lề thói xã hội, nhưng trên hết, Người nhắm tới những sự thực về Nước Trời. Trong bữa tiệc Nước Trời, những ai càng khiêm tốn lại càng được nâng lên cao. Vì khiêm tốn là đi vào con đường của Thiên Chúa, là trở nên giống Thiên Chúa.

Hãy nhìn vào gương Chúa Giêsu. Người luôn luôn chọn chỗ cuối cùng. Là Thiên Chúa, nhưng Người không đòi cho mình được ngang hàng với Thiên Chúa, trái lại, Người

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Nguyễn Văn Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐO FÁTIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đỉnh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhau.org
713-870-8955

đã tự hủy mình, mặc lấy thân phận nô lệ hèn yếu như ta, trừ tội lỗi.

Hãy nhìn vào hình ảnh bữa Tiệc Ly. Trọng bàn tiệc ai là người cao trọng nhất? Thưa là Chúa Giêsu. Thế mà Người đã quỳ gối xuống rửa chân cho các môn đệ. Thiên Chúa đã quỳ trước mặt nhân loại. Thực là một sự khiêm tốn thăm sâu. Trong khi con người kiêu ngạo muốn vươn lên làm Chúa, thì Thiên Chúa lại khiêm tốn hạ mình xuống làm người. Trong khi con người hèn hạ muốn nâng mình lên bằng cách chà đạp người khác, thì Chúa Trời cao cả lại hạ mình xuống để nâng con người lên. Hạ mình, đó là con đường của Thiên Chúa. Khiêm nhường, đó là khuôn mặt của Thiên Chúa. Vì thế những ai khiêm tốn là trở nên giống Thiên Chúa, xứng đáng ngồi đồng bàn với Thiên Chúa trên Nước Trời. Nói xứng đáng không phải là do công phúc của ta, nhưng là do tình thương của Chúa.

Ai tự nâng mình lên thì không có giá trị gì. Ai được người khác nâng lên, giá trị có đó, nhưng rất mong manh. Ai được Thiên Chúa nâng lên, giá trị đó mới thực cao quý, bền vững. Mà Chúa chỉ nâng cao những người khiêm tốn.

Khiêm tốn như Chúa Giêsu không phải là hèn nhát. Trái lại chỉ những ai dũng mạnh, can đảm mới dám hạ mình phục vụ anh em. Khiêm tốn như Chúa Giêsu không phải là nô lệ. Trái lại khiêm tốn phục vụ là một cử chỉ đầy tình yêu, một thái độ hoàn toàn tự do, cao quý. Khiêm tốn hạ mình phục vụ là thoát khỏi cái tôi chật hẹp ích kỷ để đi vào con đường tự do thânh thạng của Thiên Chúa, của Nước Trời.

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con biết khiêm tốn phục vụ như Chúa đã làm gương. Amen.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG:

- 1) *Có những khiêm nhường giả tạo. Theo ý bạn, khiêm nhường thực sự phải như thế nào?*
- 2) *Bạn dễ quan tâm phục vụ người có địa vị chức quyền, hay bạn thường quan tâm đến những người khốn khổ, bị bỏ rơi?*
- 3) *Bạn đã bắt đầu tập đi vào con đường khiêm nhường chưa?*
- 4) *Chúa Giêsu nêu gương khiêm nhường thế nào?*

+DTGM. Giuse Ngô quang Kiệt

Khiêm nhường phục vụ

Là người được sinh ra và lớn lên trong cùng một quê hương, ai cũng mong cho quê hương mình được bình an, cho mọi người được no ấm. Ai cũng mong cho quê hương mỗi ngày được giàu đẹp hơn. Ai cũng khát khao niềm an hòa trên quê hương đất nước. Thế nhưng ước mơ đó không thể từ trời rơi xuống. Ước mơ đó cần phải có những con người dựng xây, biết kiến tạo bằng cả cuộc sống dân thân vì lợi ích của dân tộc. Một đất

nước muốn an vui thịnh vượng, không thể có những con người "ăn trên ngồi tróc" mọi người, càng không thể có những loại người dùng địa vị của mình để vun quén cho bản thân, để hưởng thụ đến mức độ tha hóa đạo đức, những loại người như thế chỉ làm nghèo đất nước và khổ người dân. Một đất nước muốn được yên vui đầm ấm không thể có sự chia rẽ nội bộ hay phân biệt giai cấp và chủng tộc. Cần phải có sự đoàn kết yêu thương, và biết tôn trọng quyền lợi chung của mọi người. Mỗi người bất luận là ai, già hay trẻ, khoẻ mạnh hay tật nguyền đều phải được đối xử trong tôn trọng và yêu thương. Có như vậy cuộc sống mới yên vui, tình người mới đầm ấm.

Lời Chúa hôm nay cũng nhắc nhở mỗi người chúng ta cần phải biết sống khiêm tốn với mọi người và sống hòa hợp với nhau trong yêu thương chân thành. Người làm lớn phải biết cúi mình phục vụ. Biết khiêm tốn khi sống giữa anh em, biết lấy tình yêu để

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thăng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về: mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Bầu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

**ỦY BAN CÔNG LÝ
HÒA BÌNH - LIÊN TÔN**
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SÁN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẸN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIỆN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THÁM VIÊN**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

đối xử với nhau một cách vô vị lợi. Chúa đã kết án thói trường giả của những người biệt phái. Thích dện dạn trong đám tiệc. Thích ngồi "mân cao cổ đầy". Họ dùng quyền bính để được người khác cúi mình phục vụ. Lối sống của họ chẳng có ích cho cộng đoàn mà còn làm khổ anh em. Chúa còn dạy chúng ta khi đãi tiệc, hãy thiết đãi cả những kẻ không có khả năng mời lại chúng ta một ly rượu. Đừng mời nhau theo kiểu "có qua có lại", mà quan yếu là tình người với nhau. Con người cao quý hơn tiền bạc, hơn mọi thứ vật chất trần gian, thế nên, phải biết đặt tình người hơn những tính toán lợi nhuận. Đừng vì những lợi nhuận vật chất mà loại trừ anh em, nhưng hãy dùng của cải mà mua lấy bạn hữu Nước Trời.

Đó cũng chính là cách sống mà Chúa đã thực thi trong suốt cuộc đời dương gian. Ngài đã chọn sinh ra trong cảnh cơ hàn. Ngài đã sống khiêm tốn ẩn dật giữa làng quê Nagiarét. Ngài đã đến trần gian không phải để được phục vụ mà là để phục vụ. Chính trong bữa tiệc ly, Ngài đã làm bôn phận của người tôi tớ khi cúi mình rửa chân cho các môn sinh. Chúa là Chúa, là Thầy nhưng chẳng màng đến địa vị cao quý của mình, chỉ biết một điều là tự hủy chính mình để trở nên tôi tớ cho mọi người. Chúa cũng không chọn một đối tượng nào để phục vụ. Chúa cũng không loại trừ một giai cấp nào trong bữa tiệc mà chính Chúa thiết đãi. Tất cả mọi người từ đông chí tây đều được mời gọi tham dự yến tiệc mà Chúa đã dọn sẵn.

Hôm nay, Chúa vẫn mời gọi chúng ta đi tiếp con đường Chúa đã đi. Con đường khiêm nhu để đến với anh em, để sống hòa hợp và phục vụ anh em. Con đường khiêm nhường chỉ dẫn đến sự xa rời anh em, và gây nên những đổ vỡ bởi đố kỵ ghen tương. Vượt lên trên sự khiêm nhu là tình yêu đại đồng với tha nhân. Không phân biệt giai cấp hay chủng tộc. Không phân biệt màu da sắc tộc, mỗi người đều được đón nhận trong yêu thương và kính trọng. Có như vậy, thế giới chúng ta đang sống mới an vui thịnh vượng. Có như vậy, thế giới chúng ta đang sống mới được thấm tình yêu và rộn ràng niềm

vui tiếng cười.

Thế nhưng, giữa dòng đời này vẫn còn đó những kẻ lấy quyền bề trên để ức hiếp kẻ dưới, vẫn còn đó những người cha người mẹ sinh con ra chỉ mong con lớn khôn để có kẻ hậu người hạ, vẫn còn đó những người chồng đang hành hạ vợ mình như những tôi tớ trong nhà. Giữa dòng đời này vẫn còn đó những giọt nước mắt của những kẻ nghèo khó, tật nguyền, những kẻ bất hạnh, già nua không tìm được sự ủi an nâng đỡ của đồng loại. Thế giới sẽ không có an vui thịnh vượng, nếu con người không biết sống khiêm tốn, nhường nhịn và nâng đỡ nhau. Thế giới sẽ chỉ có tiếng khóc than, oan ức nếu trên mặt địa cầu này vẫn còn đó những kẻ kiêu căng, ngạo mạn và sống thiếu tình người. Thế giới sẽ đổ vỡ nếu không còn ai biết cúi mình để phục vụ anh em.

Có một câu chuyện ngụ ngôn kể rằng: trên còn đường nhỏ hẹp sát sườn núi, một bên là vách núi cheo leo, một bên là vực sâu thăm thẳm, hai con dê núi đi ngược chiều nhau. Vì con đường quá nhỏ hẹp, chỉ đủ cho một con vật đi qua, nên hai con dê quá bối rối không biết tính toán thế nào để vượt qua nhau. Nếu chen lấn, chúng có thể rơi xuống vực thăm và tan xương nát thịt. Chúng chợt nghĩ ra một cách: một con đã quý mọp xuống đất để con kia bước qua mình. Thế là chúng tiếp tục con đường của mình.

Vâng, thế giới hôm nay nếu muốn cứu mình khỏi hố diệt vong cần phải biết xây dựng tình người hơn là xây dựng những cơ sở vật chất lộng lẫy nguy nga. Thế giới hôm nay muốn an vui thịnh vượng cần phải có những con người biết quên mình phục vụ anh em. Ước gì mỗi người chúng ta luôn học lấy bài học khiêm nhu của Chúa để đến với anh em, để tự hủy chính mình, để trở nên kẻ có ích cho tha nhân, ngõ hầu chúng ta cùng góp sức xây dựng cho quê hương được quốc thái dân an, cho nơi nơi thấm đượm tình Chúa tình người, cho mỗi người tìm được niềm vui trong việc lãnh nhận và trao ban những nghĩa cử yêu thương. Amen.

Lm. Giuse Tạ Duy Tuyền

TIẾP KIẾN CHUNG CỦA ĐGH 21/08/2019

Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư 21/8/2019 tại Đại thánh đường Phaolô VI, ĐTC Phanxicô tiếp tục bài giáo lý theo sách Công Vụ Tông Đồ. Sự hiệp thông của cộng đoàn Kitô hữu không chỉ thể hiện bằng lời nói mà còn phải cụ thể bằng việc làm.

Mọi sự đều là của chung:

Cộng đoàn Kitô được sinh ra từ ơn thánh dồi dào của Chúa Thánh Thần và phát triển nhờ men chia sẻ giữa các tín hữu trong Đức Kitô. Điều này cho thấy giữa các Kitô hữu có sự năng động của tình liên đới. Chính tình liên đới này xây dựng Giáo Hội như một gia đình Thiên Chúa. Nơi đây mọi người trải nghiệm koinonia. Koinonia có nghĩa là gì? Đó là một từ Hy Lạp có nghĩa "mọi sự đều để chung", như một cộng đoàn, không ai bị tách biệt. Đây là kinh nghiệm của cộng đoàn Kitô hữu tiên khởi, "chia sẻ", "giao tiếp", "tham gia". Trong Giáo Hội sơ khai, koinonia trước hết

đó là tham dự vào Mình và Máu Chúa Kitô. Vì lý do này, khi chúng ta rước Thánh Thể, chúng ta tuyên xưng "chúng ta hiệp thông", chúng ta hiệp thông với Chúa Giêsu và từ sự hiệp thông này đưa chúng ta đến hiệp thông với anh chị em, hiệp thông huynh đệ. Tới đây có một điều rất khó khăn đối với chúng ta liên quan đến sự hiệp thông: đề chung của cải và quyền góp tiền cho Giáo Hội mẹ Giêrusalem (cfr Rm 12, 13; 2Cor 8-9) và các Giáo Hội khác.

Hoán cải thực sự:

Nếu anh chị em muốn mình là Kitô hữu tốt, anh chị em phải cầu nguyện, hãy cố gắng đến Thánh Thể, Bí Tích Giao Hòa. Nhưng sẽ là dấu chỉ cho thấy tâm hồn anh chị em đã được hoán cải đó là khi sự hoán cải xảy đến từ túi tiền của anh chị em, nó chạm đến mỗi bận tâm của anh chị em. Từ túi tiền chúng ta sẽ thấy một người quảng đại, giúp đỡ những yếu đuối, nghèo khổ như thế nào. Khi điều này xảy đến có nghĩa là có một sự hoán cải thực sự. Nếu chỉ dừng lại ở lời nói không phải là một sự hoán cải tốt.

Đời sống Thánh Thể, cầu nguyện, lời giảng dạy của các Tông Đồ và kinh nghiệm hiệp thông (Cv 2, 42) làm cho các tín hữu đồng đạo trở thành "một lòng một ý và không một ai coi bất cứ cái gì mình có là của riêng, nhưng đối với họ, mọi sự đều là của chung (Cv 4, 32). Vì lý do này "Trong cộng đoàn, không ai phải thiếu thốn, vì tất cả những người có ruộng đất nhà cửa, đều bán đi, lấy tiền, đem đặt dưới chân các Tông Đồ. Tiền ấy được phân phát cho mỗi người, tùy theo nhu cầu" (Cv 4, 34-35). Trong Giáo Hội luôn có các cử chỉ này của các Kitô hữu. Họ đã tự nguyện từ bỏ những thứ không cần thiết để trao ban cho những ai đang cần chúng. Và không chỉ tiền mà còn cả thời gian. Ví dụ có biết bao Kitô hữu là những tình nguyện viên, chia sẻ thời gian với người khác, giúp đỡ những người gặp khó khăn. Đó là hoạt động bác ái, thăm viếng người bệnh; luôn luôn cần phải chia sẻ với người khác, không chỉ tìm kiếm lợi ích của riêng mình.

Tình yêu không chỉ bằng lời nói:

Như thế koinonia hay hiệp thông trở thành cách thức tương quan mới giữa các môn đệ của Chúa. Kitô hữu cần phải trải nghiệm điều này, đó là lối hành xử Kitô, đến nỗi những người ngoại giáo nhìn Kitô hữu và nói: "Hãy xem cách họ yêu nhau!". Nhưng tình yêu không chỉ bằng lời nói, đó là tình yêu giả tạo, tình yêu phải thể hiện qua hành động, giúp đỡ lẫn nhau, một tình yêu cụ thể. Mỗi dây liên kết với Đức Kitô tạo ra sự liên kết giữa các tín hữu và được thể hiện trong sự hiệp thông của cải vật chất. Phải, đây là cách để ở bên nhau,

cách yêu thương này đến được với túi tiền, nó làm cho chúng ta trút bỏ sự cần trở tiền bạc để trao nó cho người khác, đi ngược lại lợi ích của chính mình.

Là chỉ thế của thân mình Đức Kitô các tín hữu đồng trách nhiệm với nhau. "Nhưng hãy nhìn kia, anh ta có vấn đề: Tôi không quan tâm, đó là chuyện của anh ta". Không, là các Kitô hữu chúng ta không thể nói: "Người nghèo, anh ta có vấn đề ở nhà anh ta, anh ta đang trải qua khó khăn gia đình". Nhưng, tôi phải cầu nguyện, tôi mang nó theo, tôi không thờ ơ. Là Kitô hữu không chỉ quan tâm đến những người nghèo vật chất, mà cả những người nghèo tinh thần, những người có vấn đề và họ cần sự gắn gũi của chúng ta. Một Kitô hữu luôn bắt đầu từ chính mình, từ tâm hồn và đến với người khác như Chúa Giêsu đến gần chúng ta.

Một ví dụ cụ thể về việc hiệp thông chia sẻ của cải đến với chúng ta từ lợi chúng của Banaba: ông có một thửa đất, ông bán đi, lấy tiền đem đặt dưới chân các Tông Đồ. (Cv 4, 36-37). Nhưng bên cạnh mẫu gương tích cực, một điều tiêu cực đáng buồn khác xuất hiện: Khanania cùng với vợ là Xaphira bán một thửa đất. Ông đồng ý với vợ giữ lại một phần tiền, rồi đem phần còn lại đặt dưới chân các Tông Đồ. (Cv 5, 1-2). Sự gian lận này làm gián đoạn chuỗi chia sẻ vô điều kiện, chia sẻ vô tư và hậu quả thật bi thảm, chúng gây tử vong (Cv 5, 5, 10).

Thánh Phêrô vạch trần sự bất chính của Khanania và vợ và nói với anh ta: "Sao anh lại để Xatan xâm chiếm lòng anh, khiến anh lừa dối Thánh Thần, mà giữ lại một phần giá thửa đất? [...] Anh đã không lừa dối người phàm, mà lừa dối Thiên Chúa". (Cv 5: 3-4). Chúng ta có thể nói rằng Khanania đã lừa dối Thiên Chúa vì lòng đạo đức giả. Những người này thuộc về Giáo Hội "thương lượng" và cơ hội. Đạo đức giả là kẻ thù tồi tệ nhất của cộng đoàn Kitô giáo này: giả vờ yêu nhau nhưng chỉ tìm kiếm lợi ích của riêng mình.

Không là khách du lịch trong Giáo Hội:

Thực tế, khi thiếu chia sẻ chân thành, hoặc thiếu sự chân thành trong tình yêu, có nghĩa là nuôi dưỡng sự giả hình, xa sự thật, trở nên ích kỷ, dập tắt ngọn lửa hiệp thông và đi đến cái lạnh lẽo của cái chết bên trong. Những người cư xử theo cách này đi qua Giáo Hội như một khách du lịch. Có nhiều khách du lịch trong Giáo Hội, họ luôn đi qua mà không bước vào Giáo Hội: đó là những vị khách du lịch tâm linh khiến họ tin rằng họ là Kitô hữu, trong khi họ chỉ là khách du lịch từ hầm mộ. Không, chúng ta không được là khách du lịch trong Giáo Hội, mà là anh em của nhau. Một cuộc sống chỉ tập trung vào việc

trục lợi và lợi dụng hoàn cảnh để gây tổn hại cho người khác chỉ gây ra cái chết bên trong. Và có bao nhiêu người nói rằng họ gắn gũi với Giáo Hội, bạn bè của các linh mục, giám mục, trong khi họ chỉ tìm kiếm lợi ích riêng của họ. Đây là những kẻ giả hình phá hủy Giáo Hội.

Ngọc Yến - Vatican

Hãy hiểu thảo

Chúng ta nợ cuộc đời này rất nhiều thứ, nhưng thứ duy nhất không yêu cầu chúng ta phải báo đáp lại, chỉ có thể là tình yêu thương của mẹ cha!

Khi tôi lên giường đi ngủ là 11 giờ đêm. Bên ngoài cửa sổ thì những bóng tuyết nhỏ đang rơi...

Tôi chui vào trong chăn, cảm lấy cái đồng hồ báo thức, phát hiện ra nó không kêu được nữa, tôi quên chưa mua pin mà trời thì lạnh thế này tôi lại chẳng muốn dậy. Tôi liền gọi điện cho mẹ.

- Mẹ ơi, đồng hồ báo thức của con hết pin rồi, mai con phải đi sớm đến công ty vì có một cuộc họp 6 giờ sáng mẹ gọi con dậy nhé?

Giọng mẹ ở đầu bên kia chừng một lúc mới nghe thấy, có lẽ mẹ cũng đang ngủ, mẹ bảo:

- Được rồi con yêu ah!

Khi chuông điện thoại reo, tôi vẫn đang mơ một giấc mơ đẹp. Bên ngoài trời vẫn còn tối, mẹ ở đầu dây bên kia nói:

- Con gái ah! Con mau dậy đi, hôm nay có cuộc họp đấy!

Tôi ngẩng đầu nhìn, mới có 5h40 phút, tôi không nên được sự bực mình.

- Không phải con bảo là 6 giờ mẹ hãy gọi con hay sao? Con muốn ngủ thêm một chút nữa.

Mẹ ở đầu dây bên kia không nói gì cả, tôi cúp máy. Thức dậy, tôi tắm gội xong xuôi rồi đi làm. Thời tiết thật lạnh, tuyết rơi là tả giữa trời đất bao la, đứng ở bên xe bus chân tôi run cầm cập. Xung quanh còn mờ mờ ảo ảo, đứng bên cạnh tôi là hai bác đã có tuổi, tóc đã hoa râm, tôi nghe thấy bác trai nói với bác gái.

- Bà xem tôi nào bà cũng không ngủ ngon. Mới có mấy giờ sáng đã giục tôi dậy rồi. Bây giờ thì đứng đợi rõ lâu.

Đúng vậy, chuyến xe đầu còn 5 phút nữa mới đến. Cuối cùng thì xe cũng đã đến, tôi lên xe. Lái xe là một chàng trai còn rất trẻ, đợi tôi lên xe xong thì anh ta liền cho xe chạy. Tôi nói với anh ta rằng:

- Anh tài xế này, còn hai bác nữa

Đọc tiếp trang 10 →

Chữ ngữ

Sống ở đời, người ta có thể học biết nhiều điều, nhưng không ai học được chữ NGŨ. Đối với những người lo vô béo thân xác mà bỏ mặc linh hồn gầy ốm, mê làm giàu đời này mà quên đời sau, Chúa Giêsu nói: “Đồ ngốc! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng người, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai?” (Lc 12: 20).

Chữ NGŨ luôn bắt ngữ. Trong Việt ngữ, chữ NGŨ có âm “ngũ” – vừa kỳ lạ, vừa kỳ cục. Ngốc Nghếch hóa Ngổ Ngần, Ngổ Ngần hóa Ngần Ngơ, Ngần Ngơ nên Ngờ Nghếch, Ngờ Nghếch vì Ngu Ngốc. Thật là đáng Ngại Ngần và Ngại Ngùng lắm!

Chuyện kể rằng... Một ông chủ ngân hàng rất giàu có. Ông bị chứng viêm màng não. Một bác sĩ danh tiếng nhất được mời đến khám bệnh, và bác sĩ lạnh lùng nói:

– Ngài không sống được ba giờ nữa!

Bệnh nhân yêu cầu:

– Xin bác sĩ làm thế nào cho tôi sống được tới ngày mai để tôi thanh toán các công việc. Tôi sẽ thưởng cho bác sĩ bội hậu.

Bác sĩ vừa lắc đầu vừa nói:

– Thưa ngài, bác sĩ chúng tôi có thể

kê toa để ngài đi mua thuốc, nhưng bác sĩ chúng tôi không thể bán thời giờ, vì THỜI GIỜ Ở TRONG TAY CHÚA.

Tất cả là của Thiên Chúa, chúng ta chỉ có đôi tay không – vào đời và ra đi vẫn chỉ có vậy thôi. Thế nên Chúa Giêsu khuyên chúng ta tin thác vào Ngài, bởi vì Thiên Chúa quan phòng mọi sự: “ĐỪNG lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; cũng ĐỪNG lo cho thân thể: lấy gì mà mặc; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc. Hãy nhìn những con quạ mà suy: chúng không gieo, không gặt, cũng không có kho có lẫm, thế mà Thiên Chúa vẫn nuôi chúng. Anh em còn quý giá hơn loài chim biết bao!

Hỏi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì? Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quẳng vào lò, mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin!

Phân anh em, ĐỪNG tìm xem mình sẽ ăn gì, uống gì, và ĐỪNG BẬN TÂM. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm; nhưng Cha của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước của Người, còn các thứ kia, Người sẽ thêm cho” (Lc 12: 22-31).

TRÂM THIÊN THU

Đạo đức và sự tuân phục Giáo Hội

đúng đắn theo giáo huấn của Hội Thánh.”

Nhưng xem ra ít người biết, chẳng mấy ai quan tâm, càng chẳng mấy ai học hỏi. Trong khi đó trên mạng, nhất là mạng xã hội được đa số công chúng tiếp cận, xảy ra rất nhiều chuyện tranh cãi trái chiều, người bênh kẻ chống, gây ra nhiều xáo trộn, xúc phạm đến nhau, đến đáng bản quyền trong Giáo Hội. Thiết nghĩ nếu mỗi người biết lắng nghe và học hỏi thư của HDGM, sẽ hiểu được vấn đề, nhận ra đâu là sự thật để biết mình cần phải có thái độ và sống Đức tin như thế nào.

GIÁO HỘI CỦA SỰ TUÂN PHỤC ĐỨC KITÔ:

Giáo Hội luôn dựa vào Kinh Thánh – Lời Thiên Chúa – phác họa hình ảnh của Đức Kitô để đưa ra một mẫu chung nhất, giống hình ảnh của Người nhất, đó là HIỀN LÀNH VÀ KHIÊM NHƯỜNG,

được xuất phát bởi tình yêu trong sự tuân phục Thánh ý Thiên Chúa. Vâng lời Giáo Hội chính là mẫu gương Đức Kitô đã vâng lời Chúa Cha qua thái độ Hiền Lành và Khiêm Nhường của Người. Bởi vậy ai vâng lời Giáo Hội là vâng lời Đức Kitô, ai chống hoặc không vâng lời là phản lại Đức Kitô, không có ngoại lệ cho vấn đề này. Qua Giáo Hội, Nhiệm Thể của Đức Kitô, mới có ân sủng, mới có sự thánh thiện, có phúc lộc, sự tha thứ và được ơn cứu rỗi.

Người ta dựa vào đủ lý do để không vâng lời hoặc lách luật và những quy định của Giáo Hội, nào là hoàn cảnh, sự khôn ngoan, sự sáng tạo độc đáo, giải thích Kinh Thánh thuận ý mình, thử nghiệm cho một hoạt động gọi là khả quan nhất được nhiều người ca tụng, cho mình có đặc sủng ngoại thường..., từ đó dẫn đến những chệch lạc, bắt tuân phục đáng bản quyền. Một lý do cũng thường xảy ra khi thấy bề trên không giỏi, không thánh thiện – như mình nghĩ – hoặc có những khuyết điểm, từ đó sinh ra coi thường, cho rằng bề trên thiếu sáng suốt, sai lầm nên không còn muốn tuân phục nữa. Một khi luôn nghi ngờ về khuyết điểm bề trên hay vết đen nào đó trong lịch sử Giáo Hội để không muốn tuân phục, lúc này là khởi sự cho một khủng hoảng về tâm linh, dẫn đến nhiều lầm lạc thật nguy hiểm. Mặt khác, nếu không có tinh thần tuân phục thì Giáo Hội cũng không còn sự thánh thiện nữa và cũng chẳng thể tồn tại.

Giáo Hội, đáng bản quyền hoặc bề trên – không phải là cá nhân đơn lẻ – ngoài tinh thần trách nhiệm, sự hiểu biết và kinh nghiệm tâm linh, ơn soi sáng theo chức vụ, còn có các ban, hội đồng tư vấn và những hệ thống liên đới trách nhiệm, giữa hàng ngang và hàng dọc để làm việc, để đưa ra những quyết định quan trọng trong mọi lãnh vực của Giáo Hội, dù đó là Đức Thánh Cha, Hồng Y, Giám Mục, người đặc trách hay vị bề trên nào đó. Điều này có ý nghĩa cả về mặt Giáo Hội Cơ cấu và Giáo Hội Huyền nhiệm – nhiệm thể và hiện thể của Đức Kitô. Vì vậy nó hiệu quả và có giá trị quan trọng trong lãnh vực ban bố, ra lệnh, buộc những người nằm trong Giáo Hội phải tuân theo. Hội Thánh là Mẹ – Hiện Thể của Đức Kitô – có quyền và bổn phận phải săn sóc con cái của Người, do đó người con cần hiểu và thương yêu Mẹ của mình, nếu người con chỉ thích xăm soi phê phán đúng sai về Mẹ thì người con đó quả là có vấn đề. Yêu mến, tin tưởng, vâng lời, cảm thông là điều quan trọng và cần thiết của người con đối với Mẹ của mình – Hiện Thể Đức Kitô.

Giáo Hội, đáng bản quyền có đủ

Giáo Hội có nhiệm vụ bảo vệ và hướng dẫn đời sống Đức Tin cho con cái. Với ơn soi sáng, Giáo Hội biết phải làm gì và làm như thế nào trong mỗi thời điểm cần thiết. Tình hình của Giáo Hội Việt Nam đã có những hiện tượng lo ngại, nên HDGM VN 2019 đã có văn thư gửi cộng đồng dân chúa với lời: “Trong Hội nghị thường niên kỳ I-2019 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, chúng tôi đã nhận được những thông tin, thắc mắc, kể cả những lời than phiền và phê phán về một số sự việc liên quan đến cử hành Phụng Vụ và các thực hành đạo đức tại nơi này, nơi khác. Nay, với trách nhiệm mục tử, chúng tôi gửi thư này đến anh chị em, để đồng hành và giúp anh chị em sống đức tin một cách

hiểu biết và ơn ban trong khi thi hành chức vụ, nên dễ nhận ra đây là Thánh Ý Thiên Chúa, nhận ra Thần Khí Thiên Chúa, Thần Khí thể gian và con người, Thần Khí của ma quỷ.

Thần Khí của Thiên Chúa thì luôn chân thật trong mọi hành xử, sống hiền lành và khiêm nhường, mang bình an nội tâm, cung cách nghiêm túc trong mọi sự, làm việc sáng tỏ, thái độ ngoan ngoãn dễ dạy, cẩn trọng trong lời nói và hành động, tín trung vào Thiên Chúa chứ không ai khác, ý muốn ngay lành, dễ phục thiện, kiên tâm trong đau khổ, quên “cái tôi” của mình, đáng về hồn nhiên, có sự tự do trong tinh thần, mang tình yêu vô vị lợi, khao khát được nên giống Chúa Kitô.

Thần Khí thể gian và con người với đầy đủ ý chí và tự do của nó, do những dục vọng thúc đẩy với đích điểm là quy chiếu vào mình, thỏa mãn chính mình, ham chuộng những hình thức bề ngoài, tham gia mọi hội đoàn, thích hình thái tổ chức màu mè, trình diễn, với trang phục, tiếng kèn tiếng trống hoành tráng, kính nguyện rước sách rầm rộ, tiệc tùng tưng bừng, kiểu cách chơi trội, chải chuốt... Thần Khí thể gian và con người nhắm tới những lợi lộc trần thế, như thể giá, chức vụ, vật chất, sự quan hệ, được quan tâm, được ca tụng. Thần Khí thể gian và con người ưa chuộng những hình thức kích thích rung động mùi mẫn, lên gân thần kinh và ngôn ngữ, “đao to búa lớn” nhân danh đạo đức, chạy theo phép lạ khắp nơi, hy vọng mình được hưởng phép màu để thoát khỏi những khốn khổ trong cuộc sống, xin được thành công và may mắn ở đời.

... Thần Khí của ma quỷ mang bản chất kiêu ngạo, luôn thù hận, phỉnh gạt, gian xảo quỷ quyệt, bất trung, bất tuân phục, hủy diệt và làm xáo trộn mọi trật tự. Tinh thần của Thần Khí ma quỷ thì luôn bất an, buồn phiền, lo lắng, ngờ vực, thích thú vì sự dữ, không còn khả năng yêu thương. Thần Khí ma quỷ luôn mang tính đe dọa, chia rẽ, nói xấu, tính phê phán, nghi ngờ Giáo Hội và người khác, đạo đức giả hình và mưu mô. Chiêu bài của nó đối với người “mô đạo” là luôn kích thích việc đạo đức cảm tính (tốt xấu căn cứ trên giác quan, cảm xúc), lấy Kinh Thánh và Thiên Chúa làm bình phong để dẫn dụ.

Để tránh được những sai lầm, cần phải biết tuân phục Giáo Hội với quyền hạn thay mặt Đức Kitô hiện diện nơi trần thế. Đức vâng lời thể hiện rõ nhất sự HIỀN LÀNH và KHIÊM NHƯỜNG của một cá nhân hay tập thể thừa hành, nhưng là vâng lời trong tự do, tự nguyện chứ không phải miễn cưỡng hay bất khả kháng, dù rằng có bị bề trên hiểu lầm,

xem ra vô lý, trái lẽ. Và đây cũng là điểm để nhận ra người thi hành có sự thánh thiện đến mức nào, vì nó chứng tỏ sự từ bỏ bản thân để đi theo Chúa. Đó cũng là điều khác biệt với sự tuân phục của những tổ chức thế tục. Vì vậy người ta thường nói: “con đường của nghịch luận là con đường của chân lý”.

PHỤNG VỤ VÀ ĐẠO ĐỨC BÌNH DÂN:

Phụng Vụ là việc thờ phượng chính thức của Hội Thánh, do các Thừa Tác Viên hợp pháp cử hành nhân danh Hội Thánh, nhằm tôn vinh Thiên Chúa, xây dựng Hội Thánh và thánh hóa con người. Cử hành Phụng Vụ gồm Bảy Bí Tích, Phụng Vụ Các giờ kinh và các Á Bí Tích. Phụng Vụ là nguồn mạch và chóp đỉnh của lòng đạo đức bình dân. Vì thế, lòng đạo đức bình dân phải hòa hợp với Phụng Vụ, bắt nguồn từ Phụng Vụ và dẫn người tín hữu đến với Chúa (Thư HĐGM VN 2019).

Phụng Vụ và đặc biệt là Bí Tích Thánh Thể, là đỉnh điểm của phụng tự Công Giáo và là nguồn kết hợp đầu tiên với Đức Kitô. Tất cả những việc đạo đức khác đều xuất phát từ suối nguồn phụng vụ và dẫn đưa tín hữu đến phụng thờ phụng vụ.

Việc đạo đức bình dân không phải là Bí Tích hay Á Bí Tích. Nó không phải là phụng vụ chính thức của Hội Thánh nhưng là những cảm thức xoay quanh Bí Tích mà thôi. Những cảm thức này khá đa dạng, tùy thuộc vào nền văn hóa và tình cảm của người giáo dân trong từng vùng miền khác nhau. Nó có thể mang tính chất cá nhân như việc lần chuỗi, đeo ảnh tượng các thánh, đọc kinh, suy niệm Tin Mừng, cầu nguyện riêng... Nhưng nó cũng có thể mang chiều kích của cộng đoàn như việc đọc kinh chung tại nhà thờ sáng tối, ngắm dâng Thánh Giá, rước kiệu tháng Đức Mẹ, Tháng Kính Thánh Tâm, **Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót, việc tang ma và cầu nguyện cho người qua đời, tổ chức các cuộc hành hương... Tất cả những việc này thuộc về đạo đức bình dân.**

Lòng đạo đức bình dân cũng rất cần thiết, loại bỏ nó thì chẳng khác nào dứt đi một chiều kích quan trọng trong căn tính Công Giáo. Tuy đây không phải là một phần trong Phụng Vụ chính thức của Giáo Hội, song là cách mà những người Công Giáo trải qua nhiều thế kỷ đã sống theo lời khuyên của Thánh Phaolô là hãy cầu nguyện luôn. Nhiều hình thức đạo đức được Giáo Hội nhìn nhận là có khả năng nâng đỡ tinh thần cho giáo dân, nhưng không được xem là những điều cốt lõi của ơn cứu rỗi.

Phụng Vụ và lòng đạo đức bình dân có mối tương quan chặt chẽ với nhau.

Phụng Vụ là nguồn mạch và chóp đỉnh của lòng đạo đức bình dân. Vì thế, lòng đạo đức bình dân phải hòa hợp với Phụng Vụ, bắt nguồn từ Phụng Vụ và dẫn người tín hữu đến với Chúa. (Thư HĐGM VN). Nhưng: “*Không được lẫn lộn các buổi cầu nguyện không thuộc Phụng Vụ với những cử hành Phụng Vụ. Phải tránh các hình thức mang tính cuồng loạn, chứng nhân giả, diễn kịch hoặc kích động cảm xúc*” (Thư HĐGM VN).

Sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo cho biết: “*Trong mọi thời, cảm thức của dân thánh được diễn tả bằng các hình thức đạo đức đa dạng, quy tụ quanh đời sống Bí Tích của Hội Thánh, như: tôn kính các thánh tích, viếng các thánh điện, hành hương, rước kiệu, dâng Thánh Giá, các vũ điệu tôn giáo, lần chuỗi, đeo ảnh tượng thánh...*”.

Thư chung của HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM kỳ I-2019, trong số 3 đề cập về đạo đức bình dân như sau:

Trong thực tế, tại một số địa phương, kỷ luật Phụng Vụ chưa được tôn trọng đúng mực. Những thực hành đạo đức bình dân cũng có những lạm dụng tùy tiện, gây hoang mang nơi người tín hữu và xáo trộn nơi các cộng đoàn đức tin. Vì thế, để chấn chỉnh những biểu hiện lệch lạc và cổ võ lòng đạo đức bình dân chân chính, chúng tôi xin anh chị em lưu ý những điểm sau đây:

– Phải tránh những thực hành mê tín dị đoan, bói toán, lợi dụng lòng tin đơn thành của người tín hữu để trục lợi.

– Đừng quá coi trọng những hình thức đạo đức bình dân mà coi nhẹ cử hành Phụng Vụ.

– Không được sử dụng, phổ biến các tài liệu có nội dung nghịch với đức tin Kitô Giáo.

– Phải tôn trọng kỷ luật của Hội Thánh và quy định của Đấng Bản quyền liên quan đến Phụng Vụ và việc đạo đức bình dân. Những kinh nguyện được sử dụng công khai và thường xuyên phải được Bản Quyền địa phương cho phép.

– Cần hòa hợp những biểu hiện bên ngoài của lòng đạo đức bình dân với tình cảm chân thật trong tâm hồn, tránh những thực hành theo thói quen, trống rỗng.

.....
(Còn tiếp 1 kỳ)

Hàn Cư Sĩ

(<https://dongten.net/2019/08/04/dao-duc-va-su-tuan-phuc-giao-hoi/>)

Bài đọc cảm động tận đáy tim!

Không ai muốn đến gần, nhưng tình yêu của cô bị bệnh aids đã khiến tôi bật khóc!

Thông tin bệnh nhân AIDS chuẩn bị nhập viện sinh con đã khiến cả khoa sản nào loạn. Các y tá đồng thanh nói: “Ai sẽ chịu trách nhiệm trong trường hợp bị lây nhiễm”? Ngay cả một số bác sĩ cũng phản đối: “Nếu bệnh nhân khác bị lây nhiễm qua dụng cụ phẫu thuật và giường chiếu thì phải làm thế nào?”

Sau một hồi tranh luận, cuối cùng bệnh nhân cũng được sắp xếp vào chiếc giường số 13, phòng cách ly đặc biệt của khoa sản. Khi trưởng khoa phân công trực ban, không ai muốn nhận vào trong đó. Cuối cùng chỉ còn lại tôi – một y tá vừa tốt nghiệp ba tháng, nom nớp lo sợ bước vào căn phòng.

Vừa vào tới phòng, người mẹ sắp sinh mỉm cười với tôi. Tôi cứ nghĩ rằng những phụ nữ mắc loại bệnh này hẳn sẽ phẫn son trang điểm lóa loet. Nhưng không phải vậy, cô cũng như những người phụ nữ bình thường khác, khuôn mặt hiền từ, mái tóc dài ngang vai, chân đi đôi giày búp bê...

“Cảm ơn cô!” Một giọng nói trong veo và nhẹ nhàng, cô là một phụ nữ bình thường nhưng lại mắc căn bệnh không hề bình thường chút nào.

Thì ra người mẹ trẻ tại giường số 13 này là một cô giáo trung học phổ thông. Một hôm trên đường từ trường về nhà, cô bị tai nạn xe hơi. Vì mất quá nhiều máu nên cô phải truyền máu gấp và không may bị nhiễm HIV. Đến tận khi cô đi khám thai, bác sĩ mới phát hiện cô đã mắc phải căn bệnh thế kỷ. Cuộc đời cô đã bước sang một ngã rẽ mới, âm ỉ và mờ mịt với kết cục buồn phía trước. Đáng thương nhất là đứa bé trong bụng, nguy cơ bị lây nhiễm cũng rất cao, xác suất không dưới 20% đến 40%. Người mẹ không còn hệ thống miễn dịch, vì thế các biến chứng trong quá trình sinh là vô cùng nguy hiểm.

Khi chồng cô đến đã khiến cho cả khoa một phen kinh ngạc. Chồng của một phụ nữ bị AIDS thì trông thế nào nhỉ? Khác xa với tưởng tượng của chúng tôi, chồng cô là một nhân viên văn phòng giỏi máy tính, đeo kính cận, cao ráo, lịch sự, và có phong thái rất đĩnh đạc.

“Anh à, anh đoán xem con chúng ta sẽ giống em hay giống anh hơn”? Tôi

đang trải ga giường, nghe thấy những câu nói nhỏ nhẹ ní non của đôi vợ chồng trẻ thì sống mũi cay cay, nước mắt bắt đầu rơm rớm. Thì ra họ là một gia đình hạnh phúc. “Tất nhiên là giống anh rồi, nếu là con gái thì mới giống em chứ”! Cô vợ nghe vậy còn phụng phịu làm nũng ra điều không chịu. Khi tôi bước ra khỏi phòng bệnh, nước mắt tôi chảy dài, trái tim tôi chua xót vô cùng.

Hàng ngày cô ấy phải uống nhiều loại thuốc khác nhau để kiểm soát lượng virus HIV, hầu như ngày nào cũng phải lấy máu và truyền dịch. Hai cánh tay đầy đặn, nõn nà nay đã chỉ chít những vết kim tiêm. Tôi là y tá mới ra trường, vốn sống còn ít ỏi lại khá “nhát gan”. Nhất là những lúc lấy máu, tôi vẫn thường làm cô ấy đau đến chảy nước mắt, nhưng cô chưa bao giờ nổi cáu với tôi, chỉ âm thầm cắn răng chịu đựng, thỉnh thoảng còn mỉm cười nói ‘không sao’.

Chỉ vài ngày sau khi cô nhập viện, tôi dần dần rất thích cô ấy. Tuy còn vài ngày nữa mới đến ngày sinh, nhưng cả khoa đã chuẩn bị sẵn sàng. Cô năm nay đã 31 tuổi lại mang trong mình căn bệnh AIDS, nên bệnh viện cả trên lẫn dưới đều trong trạng thái đề phòng cao độ. Nhưng bản thân cô lại rất bình tĩnh, hàng ngày đều đọc sách và nghe nhạc, còn viết thư tình hoặc vẽ tranh tặng con yêu.

Một hôm tôi đánh bạo hỏi, tại sao cô lại sinh đứa bé ra, rằng cô có biết nguy cơ lây nhiễm là rất cao? Cô vừa mỉm cười vừa trả lời tôi: “Con tôi đã đến với tôi, đó là duyên nợ, hơn nữa tôi không có quyền cướp đi sinh mệnh của bất kì ai.” Tôi do dự, nhưng vẫn quyết định hỏi: “Nếu cháu bị nhiễm HIV thì sao”? Cô ấy im lặng một lúc, sau đó tiếp tục nói: “Nếu không thử thì con tôi sẽ không có cơ hội sống nào”. Tâm trạng tôi vừa buồn vừa xót xa, không khí trong căn phòng trở nên ngột ngạt.

Khi tôi chuẩn bị ra ngoài, cô đã nhẹ nhàng nắm lấy tay tôi, đôi mắt rung rung và nói: “Tôi muôn nhờ cô một việc, khi tôi sinh con dù có xảy ra chuyện gì, chồng tôi nhất định sẽ cứu lấy tôi. Nhưng tình trạng của tôi cô cũng biết rồi đó, vì thế nếu thực sự xảy ra chuyện xấu, xin hãy cứu lấy con tôi”. Tôi cảm động ôm cô và khóc, cô đứng là một người mẹ thực sự.

Dưới ánh đèn huỳnh quang nhạt màu, cô nằm yên lặng trên bàn mổ, thân dưới không ngừng chảy máu, nước ối vẫn đục đã ộc ra. Điều này có nghĩa là thai nhi đang lâm vào tình trạng nguy hiểm vì thiếu oxy. Thở chất của cô vô cùng đặc thù, không hề có phản ứng với

thuốc tê, chỉ có thể chọn mổ sống để lấy thai nhi ra và chấp nhận hy sinh người mẹ. Hai là tiêm thuốc gây mê, nhưng đợi khi thuốc có tác dụng thì em bé trong bụng đã bị ngạt thở hoặc bị sốc vì liều gây mê quá cao, nhưng chỉ như vậy mới có hy vọng cứu được người mẹ. Cả hai trường hợp đều khiến bệnh viện và gia đình lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan.

Cô nắm chặt tay tôi, đôi mắt nhìn tôi như van nài, giọng nói yếu ớt nhưng rất kiên quyết: “Cứu lấy con tôi, nhanh cứu lấy con tôi, không cần phải quan tâm đến tôi...”! Đây là lần đầu tiên tôi chứng kiến cái nhìn tuyệt vọng đến vậy, trong một căn phòng cũng tuyệt vọng như thế. Một người phụ nữ không thể gây tê, cũng không thể gây mê khi mổ đẻ, bao nhiêu bác sĩ đứng đó đều bất lực.

Con dao phẫu thuật nhanh chóng được đưa xuống bụng dưới, lớp da, lớp mỡ, lớp cơ, niêm mạc rồi tử cung... Người mẹ cơ giắt từng cơn, toàn thân giãy giụa, quần quai, mắt trợn ngược, khuôn mặt biến dạng vì đau đớn, miệng cắn chặt chiếc khăn trắng và rên lên từng cơn xé lòng. Tôi không thể chịu nổi khi chứng kiến những giọt nước mắt của cô rơi xuống là chã. Và tôi biết, đó không chỉ là đau đớn mà còn là tình yêu của người mẹ. Đến tận hôm nay tôi mới hiểu vì sao làm con phải hiếu thảo với cha mẹ. Bởi mỗi đứa con chào đời là biết bao nhiêu đau đớn, biết bao nhiêu nhọc nhằn, thậm chí là hy sinh cả tính mạng của mẹ.

Cuối cùng, thai nhi đỏ hồng cũng được đưa ra và khóc lên tiếng khóc yếu ớt đầu đời. Người mẹ vừa ngất lịm đi, đột nhiên nghe thấy tiếng khóc của con nên cô cố gắng hé mở đôi mắt liếc nhìn về phía con yêu, nhưng rồi mí mắt sưng húp nặng trĩu lại vội vã sụp lại. Tôi vội vàng tháo đai cố định ở chân và tay cho cô, vì gồng mình vật lộn với cơn đau, cô tay cô chân cô đều rớm máu. Hại mắt tôi đăm lẹ, trái tim tôi cũng như thắt lại...

Thật khó để tin rằng đây là một người mẹ AIDS, lần đầu tiên và cũng là lần cuối cùng nhìn thấy con trai của mình. Đôi mắt cô nhắm lại và sẽ không bao giờ còn mở ra được nữa. Cô bị nhiễm trùng nặng và không thể cầm được máu nên đã mãi mãi ra đi.

May mắn là em bé âm tính với virus HIV. Tôi tin rằng ở trên cao kia, cô cũng đang mỉm cười mãn nguyện.

Khi làm vệ sinh phòng bệnh, tôi đã tìm thấy một lá thư dưới gối của cô, bên trong còn vẽ một bức tranh ông mặt trời, bên dưới mặt trời là một đôi tay nhỏ. Cô viết cho con trai rằng: “Con yêu, cuộc sống giống như mặt trời, hôm nay lặn xuống ngày mai nhất định sẽ lại lên”.

Tôi không thể ngăn những giọt nước mắt, cuộc sống thật quá mong manh và cũng thật mạnh mẽ. Người mẹ nào mà chẳng thương con? Vậy có sao chúng ta lại phải phân biệt đối xử?

Cuối cùng tôi đã hiểu, cô cũng như những người mẹ bình thường khác, cũng cảm để giành lấy sự sống cho con.

Khi đứa bé được xuất viện, cháu nằm yên bình trong vòng tay cha. Bàn đầu đứa trẻ khóc rất to, giống như biết mẹ nó sẽ không bao giờ còn quay về nữa. Nhưng nó chợt ngừng khóc khi tôi đặt bức thư lên ngực. Đường như trong lòng bé cũng đang mỉm cười khi nhận lấy cuộc sống vĩnh cửu này. Mai này lớn lên em sẽ biết rằng, mẹ của em là người mẹ vĩ đại nhất trên đời.

NTS st (DCHT)

Cuộc sống và những sự lựa chọn

Cuộc sống thật công bằng vì nó luôn cho chúng ta nhiều sự lựa chọn:

Hạnh phúc hoặc đau khổ

Vui hoặc buồn
Cười hoặc khóc
Cho hoặc nhận
Theo đuổi hoặc từ bỏ
Tin tưởng hoặc nghi ngờ
Phải hoặc trái
Trắng hoặc đen...

Giá sử tay trái của bạn đang cầm một vật sắp sửa rời khỏi tay bạn. Còn tay phải của bạn thì đang với lấy một đồ vật ở tít trên cao, nơi mà chắc chắn rằng bạn chẳng bao giờ với tới thì bạn sẽ quyết định ra sao? Bạn vẫn sẽ cố với lấy cái ở trên cao mặc cho cái bạn đang cầm giữ sắp rời. Hay bạn sẽ từ bỏ cái kia và dùng hai tay nắm chặt lấy cái sắp rời khỏi tay bạn? Trong cuộc sống có những thứ không thể cưỡng cầu. Tại sao cứ phải tập trung vào những sự việc ngoài tầm kiểm soát của bạn mà quên đi rằng vẫn còn rất nhiều việc mà bạn có thể làm cho thế giới này? Tất cả đều phụ thuộc vào sự lựa chọn của bạn.

Mỗi chúng ta đi trên những con đường riêng biệt thích hợp với chỉ duy nhất bản thân mình. Điều quan trọng là hãy tập trung vào con đường mình đi hơn là cố gắng đi theo con đường của

người khác.

Có những lựa chọn là đúng cũng có những lựa chọn là sai. Nhưng đúng hay sai không thành vấn đề, điều quan trọng là bạn phải lựa chọn. Bởi vì nếu bạn không thể lựa chọn thì bạn sẽ mãi không thoát ra khỏi vấn đề đang bao vây bạn. Và vì thế sẽ không thể xuất hiện những lựa chọn tiếp theo. Nếu bạn có sự lựa chọn đúng đắn thì không có gì để nói; nhưng giả sử bạn đã lựa chọn sai, cuộc sống sẽ cho bạn tiếp 2 sự lựa chọn mới: học hỏi để rút kinh nghiệm hoặc tiếp tục phạm sai lầm.

Nếu bạn chọn cái thứ nhất thì tôi cam đoan rằng bạn khá thông minh và tinh táo để không chọn sai lần nữa phải không? Còn nếu chọn cái thứ hai thì... bạn lại tiếp tục sai lầm và lại tiếp tục lựa chọn. Bạn thấy đấy, cuộc sống là sự lựa chọn. Được hay không được là tùy nơi bạn. Có thể chính bạn sẽ thực hiện việc lựa chọn hay người khác sẽ lựa chọn cho bạn, nhưng có một điều bạn phải luôn luôn ghi nhớ. Đó chính là dù gì đi nữa thì bạn cũng phải có sự lựa chọn: cái này hoặc cái kia.

Tôi cũng đang trong tình thế phải lựa chọn, đó là lựa chọn con đường cho riêng mình, con đường đó tôi chưa hề đi qua, chưa biết mình sẽ gặp phải rủi ro gì. Nhưng, nếu cứ mãi phân vân, không có một quyết định cuối cùng thì rốt cuộc tôi chẳng làm được gì cả.

Sưu tầm

Mặt trái cuộc đời

Một tu sĩ trẻ nọ được gởi đến làm việc với một số anh em khác, công việc của họ là dệt một khung vải rộng lớn, trên đó mỗi người ngày ngày dệt phần được trao phó, việc làm xem ra độc điệu và vô nghĩa.

Ngày nọ, không còn chịu đựng nổi một công việc nhàm chán như thế, người tu sĩ trẻ thốt lên với tất cả sự giận dữ của mình:

– Trước khi tôi được sai đến đây, người ta nói với tôi về một công trình nghệ thuật cao cả mà tôi sẽ góp phần vào. Bây giờ tôi chỉ thấy rằng, tôi phải dùng kim đâm qua xô lại như một cái máy, tôi không thấy đâu là nghệ thuật cả.

Nghe thế, vị tu sĩ già mới nói với thầy như sau:

– Con ơi, làm sao con thấy được công trình nghệ thuật mà chúng ta đang cộng tác để thực hiện, bởi những gì con đang thấy là mặt trái của tấm thảm. Hơn nữa, việc con đang làm là một điểm nhỏ trong công trình mà thôi.

Khi tấm thảm đã hoàn thành, người ta lật tấm thảm lại. Lúc bấy giờ, vị tu sĩ trẻ mới thấy rằng mình góp phần vào một tuyệt tác. Đó là bức tranh của Ba Vua triều bái hải nhi Giêsu, những đường kim mà người tu sĩ trẻ ngày ngày dệt qua xô lại, đã vén lên chính hào quang sáng chói trên đầu Chúa Hài Nhi. Điều mà thầy cho là vô nghĩa nhất giờ đây hiện lên như một kỳ công.

Cuộc đời của mỗi người chúng ta có lẽ cũng giống như một tấm thảm nhìn từ mặt trái. Những cái độc điệu nhằm chần dẹt nên cuộc sống của mỗi người, đôi khi che khuất hướng đi và ý nghĩa cuộc đời.

Những mất mát, thất bại và khổ đau càng làm chúng ta choáng ngợp hụt hẫng giữa dòng đời

Chúa Giêsu đến, mang lại cho con người một cái nhìn mới về cuộc đời. Ngài: “là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống”. Qua Ngài, chúng ta biết đường đi, sự thật đi theo và sự sống để trường tồn. Ngài chính là ánh sáng trong đó chúng ta nhìn thấy ý nghĩa cuộc đời từ mặt trái của nó.

Với ba mươi năm sống âm thầm như một người thợ mộc, trong một ngôi làng heo lánh, Chúa Giêsu đã mặc cho cái độc điệu âm thầm của cuộc sống một giá trị cao cả, cái bé nhỏ và hèn mọn lại được nâng cao.

Những trẻ em bị xã hội xem là tầm thường nhờ bé. Chúa Giêsu lại đưa ra như một điển hình của nhân đức.

Một bà góa dâng cúng hai đồng xu nhỏ Chúa Giêsu lại đề cao như người quảng đại nhất giữa đám đông.

Những kẻ tội lỗi, phường thu thuế, bọn đi điếm lại được ngồi đồng bàn với Đấng Cứu Thế.

Đám dân chài dốt nát lại được Ngài chọn làm môn đệ ưu tú. Cũng cái nhìn từ mặt trái cuộc đời ấy được Chúa Giêsu áp dụng triệt để vào cái chết của Ngài: “Viên đá mà người thợ xây loại bỏ đã biến nên tảng đá góc tường”. Cái chết mà mọi người xem như một thất bại ê chề đã được Ngài nâng lên nguyên nhân cứu rỗi.

Là môn đệ Ngài, chúng ta được mời gọi nhìn vào cuộc đời và con người bằng chính cái nhìn ấy.

Lạy Chúa, xin ban thêm ánh sáng Đức tin cho con, để con biết nhìn cuộc đời bằng cái nhìn lạc quan và yêu thương của Chúa. Xuyên qua muôn thử thách và âm thầm hy sinh, xin cho con luôn thấy được ý nghĩa cao đẹp của Thập Giá. Xuyên qua những khuôn mặt tiêu tụy, khốn khổ, ngay cả những con người bị ôi và đáng ghét, xin cho con vẫn nhận ra được hình ảnh cao đẹp của Chúa trong họ. Amen!

Thiên Phúc

Buông bỏ... Để được bình an!

Giữa một cuộc sống với biết bao tiếng ồn, nhịp sống của con người cũng vội vã chạy đua với thời gian. Đã bao giờ bạn dừng lại đôi chút và tự hỏi: “Đâu là ý nghĩa của cuộc sống này và đâu là mục đích mà tôi nhắm tới?”

Tôi và bạn, chúng ta được Đấng Tạo Hóa dựng nên giống Ngài và cho chúng ta sinh ra làm người giữa cuộc đời này. Cuộc sống đã trao tặng cho ta biết bao niềm vui, niềm hạnh phúc và cả tình yêu ngọt ngào tô điểm cho cuộc sống trở nên ý nghĩa và đáng sống hơn. Thế nhưng, pha lẫn với niềm vui sướng đó là những giọt nước đắng. Những giọt nước ấy chẳng lạ lẫm hay xa xôi gì. Chắc hẳn, ai ai cũng ít là một lần đã hay đang nếm thử những giọt nước ấy. Nó dâng lên và nhấn chìm chúng ta mỗi ngày, nó được coi như là căn bệnh của thời đại. Đó là những áp lực trong công việc, stress vì bận rộn, hay mệt mỏi trong các mối tương quan,...

Có lẽ ai trong chúng ta cũng mong ước cho mình có được một cuộc sống hạnh phúc, ấm êm. Vì thế con người ra sức làm việc, chạy đua với thời gian để mong thu được lợi nhuận cao và cũng mong đạt được cái gọi là quyền lực, danh vọng, hạnh phúc. Nhưng với thân phận là phạm nhân, rồi những điều đó cũng phai mờ và dần mất đi theo năm tháng, nó sẽ không tồn tại mãi mãi. Bởi cuộc sống này vốn dĩ là phù vân. Thiết nghĩ bức tranh cuộc sống chỉ còn lại là một màu xám xịt, nếu chúng ta sống mà không có mục đích, không tìm được niềm vui cho cuộc đời hay không tìm thấy được ý nghĩa trong mọi biến cố. Chúng ta sẽ dễ dàng rơi vào bết tắc mà không tìm được lối thoát cho mình, và những gánh nặng, bận rộn, gò bó,... cứ luôn đè nặng trên đôi vai.

Bạn ạ! Cho dù cuộc sống có bận rộn đến mức nào thì chúng ta nên dành cho mình chút thời gian đặt bút viết lên kế hoạch cho cuộc đời mình. Dừng lại đôi chút để nghỉ ngơi, để suy gẫm. Dành một khoảng lặng trở về với căn nhà riêng của cõi lòng mình. Khi bạn cảm thấy đuối sức hay gặp khó khăn, bạn hãy đón nhận các công việc từ bàn tay của Chúa Giêsu và cùng thực hiện với Ngài. Bạn sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và không còn nặng nề như trước. Nếu bạn vẫn còn lo lắng vì trách nhiệm nặng nề, hãy vững tin và phó thác tất cả cho Ngài,... bạn sẽ thấy an tâm. “Tất cả

những ai đang vất vả và mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng” (Mt 11, 28). Chắc hẳn khi bước đi cùng Ngài, gánh nặng trên vai chúng ta sẽ trở nên nhẹ nhàng và êm ái. Bởi Thiên Chúa là Tình Yêu và là nguồn sức mạnh cho chúng ta nương ân.

Để cuộc sống trở nên ý nghĩa và đáng sống, ước mong sao mỗi người chúng ta biết buông bỏ. Buông những tham vọng về tiền bạc, danh vọng. Buông sự lệ thuộc quá nhiều vào điện thoại, internet, facebook,... để hồn nhiên ngắm nhìn cuộc sống, yêu đời và yêu người nhiều hơn. Buông những gì hữu hạn để tìm kiếm điều có giá trị hơn. Khi bạn biết buông bỏ những điều tiêu cực, niềm vui nội tâm sẽ đến với bạn và bạn sẽ tìm được chìa khóa bình an của cuộc sống. Buông tất cả... để được bình an và trở nên hoàn thiện.

Câu chúc bạn luôn hạnh phúc và bình an!

Hạt Bụi (DCHT)

Quan niệm sai lầm về tự do

Nếu tư tưởng phát sinh hành động, tư tưởng sai lầm sẽ dẫn đến hành động lộ lãng là lẽ thường! Từ quan niệm sai lầm về tự do, chúng ta cũng có thể tiên kiến được hậu quả của nó thế nào. Có cả một chủ trương quá đề cao tự do đến mức bất chấp mọi luật lệ, luân lý và lương tâm con người. Từ đó, xã hội sinh ra nhiều tệ nạn mà trách nhiệm thuộc về những cá nhân sống tự do phóng túng đến mức liều đánh mất chính mình trong những lựa chọn sai lầm.

Có quan niệm cho rằng con người cần hoàn toàn tự do để chọn cho bản thân điều mà mình thích. Càng nhiều cái để con người chọn lựa, càng thể hiện giá trị tự do và bản lãnh cá nhân. Vì thế, họ đặt tất cả những gì để chọn lựa như một danh sách mặt hàng trong một siêu thị. Và rồi, họ bị choáng ngợp bởi những gì họ đưa ra. Vì không có một tiêu chí cho việc chọn lựa, họ trở thành kẻ nô lệ cho những yếu tố ngoại tại hơn là tự do để sống cho chính mình.

Họ quên một điều quan trọng rằng trong một khoảnh khắc nào đó, chỉ có

một điều duy nhất giúp họ sống và trở nên chính mình nhất. Điều này đòi buộc nơi chủ thể phải có một nhận thức về bậc thang giá trị đúng đắn giúp hoàn thiện bản thân. Trong khi chủ thể được tự do thể hiện chính mình thì do việc thiếu hiểu biết, họ có thể làm giảm trừ nhân tính nơi chính mình.

Thật vậy, một người thiếu nhận thức về thực tại, không có một nền “lĩnh đạo” hầu hướng dẫn cuộc sống, họ sẽ sợ tự do, vì tự do buộc cá nhân phải tự quyết. Họ đã buông xuôi và thời gian đã chọn lựa thay họ, nghĩa là họ mất đi một cơ hội để là chính mình.

Có nhiều cách hiểu của những người có xu hướng sợ tự do. Họ không dám đưa ra quyết định vì khi tự quyết một điều gì đó, họ phải từ bỏ cả “một siêu thị những gì mình thích”. Chẳng hạn, một khi chọn đời sống độc thân khiết tịnh vì Nước Trời, họ chọn Chúa; đồng nghĩa với việc họ khước từ mọi lời đề nghị từ các cô gái vốn làm họ một thời say mê. Cũng có thể sợ tự do vì họ phải tự quyết và chịu trách nhiệm về những gì mình đã chọn lựa, trong khi trước kia họ hoàn toàn “thong dong và an nhiên tự tại”.

Nhưng thật ra những cảm nhận ấy không giúp họ sống trưởng thành và là mình hơn. Nếu tự do giúp con người khẳng định bản thân là một nhân vị, khi sợ tự do, họ tự hạ thấp lòng tự trọng của mình và có thể biến mình thành những kẻ nô lệ cho bản năng hạ đẳng.

Quả thật, tự do là một đặc tính của hiện sinh, nghĩa là nhờ tự do mà con người khả dĩ thăng tiến và triển nở trên mọi bình diện của cuộc sống. Nhưng không có nghĩa con người tự đề cao bản thân đến mức coi mình là toàn năng và là thượng đế. Có thể nói, những giới hạn trong phận người đã trả lời cho những kẻ duy lý, tự coi mình có tự do tuyệt đối. Làm sao bạn có tự do tuyệt đối khi không có quyền chọn cho mình một người cha người mẹ để được sinh ra? Làm sao bạn có tự do tuyệt đối khi bản thân bất lực với những dự phóng của chính mình?...

Ngày nay, con người thay quyền thượng đế để tự chọn cho mình giới tính mà mình muốn. Hoặc chọn cho mình một nơi ở hoàn toàn tiện nghi để sống hưởng thụ và thỏa mãn những đam mê thấp hèn... Những thứ đó có làm cho bản thân thực sự là mình? Họ quá câu nệ với những yếu tố ngoại tại khiến bản thân đánh mất một không gian nội tâm để mình là chính mình. Thay vì dùng khả năng tự do để tự quyết và chọn lựa cho mình một cuộc sống sáng tạo và phong nhiêu, đôi khi con người tự hạ thấp chính mình khi trang điểm cho mình những thứ nay còn mai mất. Đến

một ngày mọi sự được lột trần, họ lại thẹn với lương tâm !

Tự bản chất, tự do nơi con người giúp vươn tới Vô Biên. Nhưng chiều kích này đã bị con người giản lược nơi trần thế. Với chủ trương thiên đường tại thế cùng với những khuynh hướng hưởng thụ và khoái lạc, con người tìm vui trong chất trắng gây nghiện, ma túy... họ tìm thỏa mãn trong chốc lát rồi lại muốn kéo dài đến một lúc thể trạng không tiếp nhận nổi, họ hóa đại hóa điên.

Sai lầm lớn nhất của con người là lấy thực tại trần gian mà lấp đầy khát vọng của con tim. Chung cục, họ đánh mất và hủy hoại chính mình. Tự do giờ đây chỉ còn được hiểu là tự quyền quyết định mạng sống mình trong vô vọng. Thay vì tự do giúp con người chọn lựa những giá trị tinh thần nâng cao đời sống, họ lại tìm trong những niềm vui tạm bợ thoáng qua. Họ chọn điều gì, chính nó sẽ tạo nên cuộc sống họ; chọn vật chất thấp hèn, họ nhận được vui thú trong bản năng hạ đẳng; chọn tinh thần cao thượng, họ được hun đúc trong niềm vui Vô Biên.

EYMARD An Mai Đổ O.Cist.

TÌM KIẾM

Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta “đừng lo lắng về ngày mai”, mà hãy tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Và Ngài đưa ra một mệnh lệnh, đồng thời cũng là lời hứa: “*Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho*” (Mt 6, 33). Thế nhưng con người còn trần tục, bởi vì thân xác nặng nề lắm !

Đời người là quãng đường vừa dài vừa ngắn, với bao trần trở khôn nguôi, cứ miệt mài đi trong thời gian để tìm kiếm điều mình khát vọng. Tìm. Tìm hoài. Tìm mãi. Và chợt một chiều thấy tóc trắng như vôi. Bừng giấc đời. Con người bỗng thấy mình chưa tìm được gì – ngay cả chính mình.

Chiều. Quán café vắng khách. Tôi thụ mình để nghe tiếng mưa tí tách như thăm trách. Một cơn mưa bất chợt. Cô chủ quán để rơi nụ cười xinh xắn bên tôi khi cô nhẹ nhàng đặt tách café đen trên bàn. Từng giọt buồn đặc quán chầm chầm nhỏ xuống. Vô tình đúng lúc ca sĩ

Khánh Ly “bước đi” chầm chậm trong giai điệu êm đềm...

*Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi
Đi đâu loanh quanh cho đời mỗi một
Trên hai vai ta đôi vàng Nhật Nguyệt
Dọi suốt trăm năm một cõi đi về*

Thì ra có người đã mang tâm trạng mênh mang đó – cô nhạc sĩ Trịnh Công Sơn, trong “Một Cõi Đi Về”. Tôi đã bao năm sống lưu lạc theo bước chân phù lãng nhân. Và, hình như rất vô tình, tôi không biết từ bao giờ và vì sao đã vương nghiệp dĩ Âm Nhạc – Thi Ca. Coi đó như cõi ngu-lạc-trường riêng mình. Phải chăng vì tôi mê Thơ Nhạc quá mà hóa thành vừa “khô” vừa “lạnh” theo cách nhìn của người khác? Hình như tôi chợt nhận diện chính mình!

Ngày tháng cứ trôi qua, trôi đi mãi một cách vô tình. Tôi cứ đi, đi mà chẳng biết mình đi đâu! Tìm gì giữa dòng đời xôn xao xuôi ngược? Tìm hoài cũng chỉ thấy cô đơn và băng khuâng ngay giữa lòng phố thị nhộn nhịp. Vừa động vừa tĩnh. Tôi như con ruồi sa lưới nhện, giẫy giụa mãi chỉ thêm rối rắm. Ai cũng soi chung đôi vàng Nhật Nguyệt để khả dĩ tìm được cho mình một lối riêng, rất riêng, ngay trong cái chung. Thế mà tôi vẫn chưa thể tìm thấy cho mình “một cõi đi về” giữa cuộc đời này! Một ngày như mọi ngày, bình thường mà nhiều khê, tưởng lặng mà rất động, miên man sóng cứ xô bờ tôi...

Viên-cuội-tôi lăn tròn trên bao con dốc đời, vẫn thấy cỏ dại đứng đưa trong gió, vẫn nghe côn trùng kêu da diết, ... Tôi như con dế trũi rung cánh ưu phiền. Và tôi vẫn “lăn” tiếp, loanh quanh bên dọc đường gió bụi với bao trần trở khôn nguôi, nhất là những đêm về đôi diện với chính mình. Rời rã vì mệt mỏi nhưng không thể thức thủ, dù hoàn cảnh khắc nghiệt. Là con người, vốn chỉ là “cây sậy có lý trí” (Pascal), không thể không có những phút xao lòng, yêu đuối, nao núng, hoang mang, ...

Bao năm rồi nhỉ? Tôi hóa thành khó hiểu và càng trầm lặng hơn đến nỗi khiến nhiều người “khó chịu”. Tôi biết mà không thể trần tình “nỗi oan Thị Kính”. Tôi thấy tâm hồn mình yêu đuối trong một thể xác đang mục nát theo thời gian. Chùn chân không muốn bước nhưng vẫn phải tiếp tục đi, đi nữa, đi cho đến khi hóa thân làm cát bụi. Viên đá cuội nằm chết lè loi bên vệ đường trần gian mà chưa nguôi trần trở. Và như vậy, cũng lại rất ngẫu nhiên, tôi vẫn tiếp tục loanh quanh bước dò tìm, tìm mãi, tìm chính mình!

Âm nhạc của nhạc sĩ họ Trịnh mang nhiều triết-lý-sống, rất gần gũi với tôi, cũng mang những nỗi trần trở không nguôi của thân phận con người nhỏ bé và hữu hạn, trong khi tình yêu lại quá vĩ đại

và bao la.

Chiều lên cao, gằn chạm vào đêm. Tại một góc quán, đôi tình nhân ngồi nép sát nhau cười rúc rích như giai điệu hạnh phúc, lành lốt, trong veo như tiếng thủy tinh. Ca khúc Một Cõi Đi Về đã dứt mà điều gì đó còn ray rứt, chưa dứt hẳn!

Cõi lòng tôi đắm trong cõi trầm tư, băng khuâng, mênh mang và khó tả. Tôi lại tiếp tục hành trình cuộc đời, và vẫn miệt mài đi tìm, tìm chính mình, tìm cái gì đó trong nhạc và trong thơ...

Nhưng có điều quan yếu nhất mà tôi xác định là tôi đang tìm Thiên Chúa, tìm Đức Kitô, tìm Ôn Cứu Độ, vì chỉ có Ngài là Khởi Đầu và là Cùng Đích của tôi (x. Kh 1, 17-18).

Tôi không muốn “hâm hâm, chẳng nóng chẳng lạnh, vì tôi sợ Chúa sẽ mửa tôi ra khỏi miệng Ngài” (x. Kh 3, 16). Xin thương lắng nghe: “*Lạy Chúa, xin thương xót con vì con là kẻ có tội*” (Lc 18, 9-14).

Tìm kiếm Nước Trời phải là ưu tiên số một, và phải nỗ lực không ngừng, phấn đấu suốt đời. Chắc chắn phải như vậy. Nhưng làm sao có thể đạt được “viên ngọc” Nước Trời? Thánh Tiến sĩ Linh Mục Thomas Aquino (Tomás de Aquino, Tommaso d’Aquino, Thomas d’Aquin, 1225-1274, tác giả bộ Tông Luận Thần Học) cho biết: “*Có BA điều cần để con người được cứu độ: biết mình TIN gì, biết mình MUỐN gì, và biết mình LAM gì*”.

TRÂM THIÊN THU

Tiếp theo tr. 4: **Hãy hiến thảo**

đang ở dưới mà trời thì lạnh như thế này. Họ đã đứng đợi rất lâu, tại sao anh không đợi người ta lên xe rồi hãy chạy?

Anh ta rất bình tĩnh nói:

– Không sao đâu, đó là bố mẹ của tôi. Hôm nay là ngày đầu tiên tôi lái xe bus, bố mẹ tôi đến đây để xem tôi đấy mà.

Bỗng nhiên tôi bật khóc, tôi nhìn thấy tin nhắn gửi đến của bố. “Con gái ah! Mẹ nói là mẹ đã không tốt, cả đêm mẹ ngủ không ngon, dậy từ rất sớm, lo cho con sợ muộn cuộc họp”.

Chúng ta nợ cuộc đời này rất nhiều thứ, nhưng thứ duy nhất không yêu cầu chúng ta phải báo đáp lại, chỉ có thể là tình yêu thương của mẹ cha!

Sưu tầm

Phong trào Cursillo
Tổng Giáo Phận Galveston-Houston
Trường Lãnh Đạo ngành Việt Nam

Thông báo về Khóa Cursillo năm 2019

Phong trào Cursillo ngành Việt Nam trân trọng gửi thông báo đến các giáo hữu ở các giáo xứ, hai khóa tình huấn ba ngày sẽ được tổ chức tại Houston theo lịch trình sau đây:

Khóa Nữ: từ 6 giờ chiều thứ Năm 10 tháng 10
đến 5 giờ chiều Chúa Nhật 13 tháng 10.
Khóa Nam: từ 6 giờ chiều thứ Năm 17 tháng 10
đến 5 giờ chiều Chúa Nhật 20 tháng 10.

Nếu quý bạn muốn ghi danh tham dự khóa, xin vui lòng liên lạc trực tiếp với người đại diện phong trào tại giáo xứ của mình:

1/ Giáo xứ Lavang: chị Thu Trang, 713-303-7982
2/ Giáo xứ Lộ Đức: anh Đông, 832-330-1752
3/ Giáo xứ CTTĐVN: chị Kelly Trần, 832-978-3713
4/ Giáo xứ NLNT: chị Minh Phượng, 713-301-6092
5/ hay Khôi Tiên: anh Oánh, 713-614-1795

Hạn chót ghi danh

Khóa Nữ: 24 tháng 9 năm 2019.
Khóa Nam: 01 tháng 10 năm 2019.

De Colores!

Nguyễn Kiều Chinh
Khôi Tiên

Thông Báo

Liên Đoàn Hướng Đạo Mân Côi thuộc Giáo Xứ Holy Rosary (Downtown Houston) xin được thông báo là sẽ nhận đoàn sinh (nam và nữ - từ 6 – 17 tuổi) cho niên học 2019-2020.

Liên Đoàn Mân Côi sinh hoạt vào ngày:

Thứ Bảy, mỗi tháng hai lần
12:30PM - 4:30PM

Giáo Xứ Holy Rosary
3617 Milam St, Houston TX 77002.

Mục đích của Liên Đoàn Mân Côi là rèn luyện Nhân Cách, Tâm Linh, và Kỹ Năng cho các em thanh thiếu niên Việt Nam, giúp cho các em luôn luôn sẵn sàng trong mọi tình huống, và duy trì văn hóa Việt Nam qua những bài hát và trò chơi Hướng đạo.

Ghi danh hoặc mọi thắc mắc xin
email: ldmancoi@gmail.com
hoặc liên lạc:

Nguyễn Đức Khôi Nguyễn Quốc Đạt
Liên Đoàn Trưởng Trưởng Ấu Đoàn
Điện thoại: 832-754-5230 An-tôn Nguyễn Hữu Quỳnh Năm
Điện thoại: 346-303-2730.

Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh
Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận tại Houston

Thư mời

Trong Tâm Tình Tạ Ôn và ngợi khen Thiên Chúa, Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh cho Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận tại Houston - *The Cardinal Nguyễn Văn Thuận Foundation*

Trân trọng kính báo đến Cha Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo, Quý Cha, Quý Phó Tế, Quý Tu Sĩ nam Nữ, cùng Quý Cộng Đoàn Dân Chúa:

Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã được Đức Giáo Hoàng Phanxiô ký sắc lệnh công nhận các nhân đức và nâng Đức Cố Hồng Y lên “Đáng Đáng Kính” (Venerable) ngày **mùng 4 Tháng 5 năm 2017**

Vì thế Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh đã được phép của Linh Mục Chánh Xứ Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang Thomas Trần Thiên Ân, sẽ tổ chức Lễ Giỗ 17 năm:

Lúc 9:15 sáng Chúa Nhật ngày 15 tháng 9 năm 2019
tại giáo xứ Đức Mẹ La Vang,

Địa chỉ: 12320 Old Foltin Road, Houston, TX 77086.

Ủy Ban Trân trọng kính mời Cha Chủ Tịch, Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ, cùng quý công đoàn dân Chúa tới tham dự Thánh Lễ giỗ cầu nguyện cho Đức Cố Hồng Y. Trước Thánh Lễ kính mời quý vị đến tham dự giờ khấn để xin Ngài cầu bầu cùng Thiên Chúa cho Tổ Quốc Việt Nam thân yêu có thanh bình thật sự và cầu nguyện cho việc tiến trình phong thánh của Ngài sớm được hiện thực.

Mọi chi tiết xin quý vị vui lòng liên lạc về:

LM. Pherô Đỗ Quang Châu	(615 - 668 8572)	Anh Chị Trịnh Tiến Tinh	(832 - 545 0486)
Anh Chị Nguyễn Tài Peter	(281 - 932 4655)	Chị Trần Thị Đỗ	(832 - 563-0066)
Chị Đinh Thị Bạch Tuyết	(281 - 748 3993)	Anh Chị Nguyễn Quang Hưng & Đại	(713 - 894 6216)
Chị Christine Quỳnh Nguyễn	(832 - 213 8899)	Chị Nguyễn Thị Lan	(713 - 261 9734)

Nguyện Thiên Chúa ban muôn ơn lành trên Cha Chủ Tịch, Quý Cha, Quý Phó Tế, Quý Tu Sĩ nam Nữ, cùng toàn thể Quý Cộng Đoàn Dân Chúa.

Trân trọng kính mời

Thay mặt Ban Tổ Chức
Linh mục Phêrô Đỗ Quang Châu